

[Arbejdsministeren.]

slås en regel om, at en kasse, som efter 1. april 1966 opgiver statsanerkendelsen, og som senere får ny anerkendelse, ikke får refusion af understøttelsesudgifterne for de første 3 år efter den nye anerkendelse, hvorimod der for disse 3 år skal indbetales sædvanligt medlemsbidrag til statskassen. Det er over for denne regel, et af udvalgets medlemmer har taget forbehold. Regeringen er imidlertid ganske enig med udvalgets flertal om nødvendigheden af en sådan bestemmelse.

Herudover foreslås, at reglerne i den gældende lov om ordinær ventetid — karenstid — bortfalder. De gældende bestemmelser er af begrænset økonomisk betydning. Da der kun kræves karenstid én gang årlig, er bestemmelserne uden særligt beskæftigelsesfremmende indhold, og de er tillige besværlige at administrere.

Endelig foreslås, at regeringen inden udgangen af 1967 skal forelægge folketinget forslag om overgang pr. 1. april 1968 af kassernes anvisnings- og kontrolfunktioner til de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

Dette forslag, der er et led i det kompromis, udvalget enedes om, må bl. a. ses på baggrund af det refusionssystem, som foreslås i lovforslaget, hvorefter det offentlige fuldt ud overtager risikoen for stigning i understøttelsesudgifterne i tilfælde af stigende ledighed.

Der er næppe tvivl om, at overgang af arbejdsledighedskassernes kontrol- og anvisningsfunktioner til de offentlige arbejdsanvisningskontorer vil skabe en række administrative og praktiske vanskeligheder, hvis man ikke i betydeligt omfang drager nytte af de erfaringer og den praktiske indsigt, arbejdsledighedskassernes personale har erhvervet sig. Der vil tillige nødvendigvis herved opstå betydelige merudgifter for det offentlige. Det må imidlertid tillægges væsentlig betydning, at de berørte parter står enige bag de foreslåede ændringer på dette felt.

Det er klart, at også forslaget om forhøjede ydelser til ledige og om en ændret refusionsordning medfører merudgifter for det offentlige. I bemærkningerne til lovforslaget er disse merudgifter beregnet dels for et år med høj beskæftigelse som i 1964-65,

dels for et år med en efter de senere års målestok betydelig ledighed som i 1958-59.

Som det kan ses af beregningerne, vil disse merudgifter for statskassen med et ledighedsniveau som i de senere år andrage ca. 62 mill. kr. Hertil kommer under samme forudsætninger en merudgift for statskassen på ca. 8 mill. kr. hidrørende fra ophævelse af reglerne om ordinær ventetid.

Det her fremsatte lovforslag, som — det vil jeg gerne gentage — er foreslået i enighed af et udvalg, hvori arbejdsmarkedets parter er repræsenteret, indeholder således en lang række forbedringer i forhold til den gældende lov og imødekommer ikke mindst det påtrængende behov for en forhøjelse af ydelserne til de ledighedsramte og for en udjævning af den ulige kontingentbyrde.

Jeg skal derfor, idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, anbefale dette til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg har herved den ære for det høje ting at genfremsætte forslag til lov om leje, forslag til lov om midlertidig regulering af boligforholdene, forslag til lov om boligsikring og forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri. (Om det almennyttige boligbyggeri og dets landsbyggefond).

Forslagene, hvoraf lejelovsforslaget og lovforslaget om midlertidig regulering af boligforholdene første gang blev fremsat allerede i folketingsåret 1965-66, blev i indeværende folketingsår fremsat i tinget den 5. oktober 1966 og blev gjort til genstand for første behandling den 12. oktober 1966, men nåede ikke at blive gennemført, inden nyvalg til folketinget fandt sted den 22. november 1966.

Som det fremgik af statsministerens tale ved det nye folketings sammentræden, er det regeringens hensigt at søge gennemført de lovgivningsforanstaltninger, som endnu står tilbage i henhold til de boligpolitiske forligsaftaler af 18. januar 1966. De foreliggende lovforslag er derfor også i overensstemmelse med de forslag, jeg fremsatte den 5. oktober i år.

I lovforslagene om leje og midlertidig regulering af boligforholdene er der på grundlag af en teknisk gennemgang af for-